

עם שוקי לוי

„הצטלמנו ביום כזוג אידיאלי, ובבית זה היה בדיוק להיפך...”

עם משה אפרתי

„משה לא נגע בי, אבל הוא שבר ופוצץ את כל הבית...”

עם המפיק דדי בג'איו (1985)
„מצאתי את עצמי ישנה על הארץ...”

חסותה, ובכל יום שישי, כשהיתה מגיעה לביתה בעין-הוד, היא היתה מקדישה לי חמש-שש שעות פרטיות, כדי לאמן אותי בריקוד. היא גם ראגה שאקבל מילגה כדי ללמוד באחד מבר תייהספר המפורסמים ביותר בעולם ל- ריקוד — גזר'ג' בלנשין בניו-יורק. נסעתי לאמריקה, ילדה בגרביים לבנות ושימלה אפורה. הייתי מפותחת לגילי, אבל הייתי ילדה. המעבר היה קשה, כי שם הייתי אחת ממאות. עברתי 10⁸ שעות ביום, עד שסיימתי את בית-הספר אחרי שנתיים. חזרתי לארץ, ובאחד הטיוולים הראשונים שלי הגעתי לבית-הרוט- שילד. היתה שם חזרה של להקת פיקוד-המרכז. כשראו אותי, שאלו אם אני מוכנה להצטרף ללהקה. הסכמתי. גוייסתי לצבא בגיל 17, בלי טירוד- נות ובלי כלום, על סמך אישור של ההורים, והייתי הבתולה היחידה בלהקת פיקוד-המרכז. היו לי הרבה מחור- רים, למשל דן בירון, מנגן אקורדיון. הייתי חופשייה, אבל שטיפות-המוח שעשתה לי אמי, כשאמרה לי שבחורה צריכה להגיע לחתונה בתולה, השפיעו. פחדתי מאמי.

אחרי שהשתחררתי מהצבא עברתי לגור עם צדי צרפתי, שהיה איתי בלהקה. אהבנו נורא אחד את השני, אבל כמוכן לא היה בינינו כלום.

מהר מאוד גילה אותי יונתן כרמון, ולקח אותי למסע-הופעות. אחרי ששיכנע אותי לעבור ניתוח פלאסטי באף ושלם את חצי המחיר. כשחזרתי לארץ, הכירה לי מיקי בך קיקי בכסית את משה אפרתי. הייתי בת 22 ובתולה.

עברנו לגור יחד: צדי, משה ואני. אחרי שנה עברנו, משה ואני, לדירה לחוד. הוריי לא דיברו איתי כמשך

עם צדי צרפתי בהצגה „ההיסטוריה חוזרת” (1960)
„עברנו לגור ביחד — צדי משה ואני...”